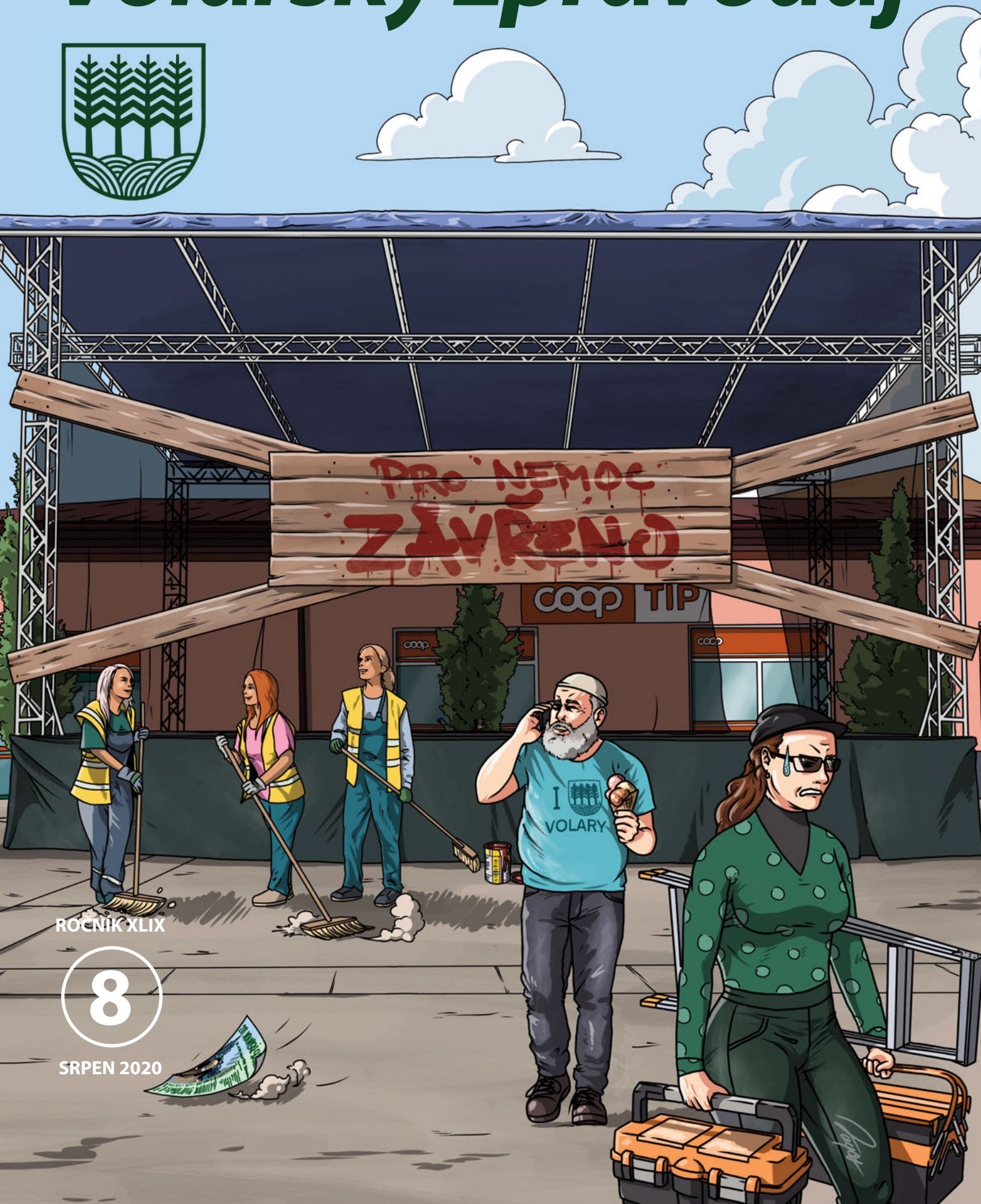

Volarský zpravodaj

ROČNÍK XLIX

8

SRPEN 2020

Mlyňařovické mistrovství republiky v sečení bylo i nebylo.

Čáp je letos ve Volarech častým návštěvníkem.

Volarské sekáče ani vydatný déšť nezastavil.

Komentovaná prohlídka „nádražní čtvrti“ zabodovala.

Asistenti prevence kriminality si ve Volarech získali respekt.

Volarští záchranáři slavili výročí.

Pouť ke svatě Magdaléně byla příležitostí k setkání generací i národů.

Foto: Jaroslav Pulkrábek

Marešova divadelní společnost přivezla do Volar legendárního Saturnina.

Foto měsíce

Po druhé světové válce zmizelo z povrchu zemského mnoho starých volarských dřevěnic a dnes je můžeme obdivovat již pouze na starých pohlednicích. Třeba i díky fotoateliéru Seidel z Českého Krumlova. Ale tamní sbírky ukrývají mnoho dalšího. Třeba stovky portrétů obyvatel Volary a také mnohé kamenné domy, které rovněž již dnes nenajdete. Věděli byste například, kde stál tento?

➤ Z VÝPISŮ USNESENÍ RADY MĚSTA konané v období 24. 6. do 8. 7. 2020

RM rozhodla poskytnout Domovu pro seniory Světlo finanční dar ve výši 10 000,- Kč z rozpočtu města na volnočasové aktivity klientů v roce 2020.

RM rozhodla poskytnout Lince bezpečí, z.s. finanční dar ve výši 10 000,- Kč z rozpočtu města na činnost v roce 2020. Dále schvaluje návrh darovací smlouvy a pověřuje starostu podpisem darovací smlouvy.

RM schvaluje smlouvu o poskytnutí dotace z Jihočeského kraje na realizaci projektu „Pořízení nové dýchací techniky pro SDH Volary“ mezi městem Volary a Jihočeským krajem.

RM schvaluje smlouvu o poskytnutí dotace z Jihočeského kraje na realizaci projektu „Oprava zázemí tělocvičny ve Volarech“ mezi městem Volary a Jihočeským krajem.

RM souhlasí s podáním žádosti a následnou realizací projektu Využití ICT ve vzdělávání v MŠ Volary v rámci výzvy č. 02-20-080 Šablony III – mimo hlavní město Praha prostřednictvím OPVVV. Předpokládaná výše dotace je 234 116,- Kč, výše dotace je 100 %.

RM schvaluje provedení revize zahrádek, nájmu a pachtů uzavřených s městem Volary a vypracování revizní zprávy.

Kompletní výpisy usnesení najdete na webových stránkách Města Volary.

■ PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ

Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498

■ UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍSTÍHO ČÍSLA VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. SRPNA 2020

Tak jsme zrušili slavnosti!

Rozhodnutí o konání či nekonání letošních slavností dřeva jsme odkládali

na nejzazší mez a stále doufali, že se situace natolik uklidní, že je budeme moci uspořádat. Již před začátkem koronavirové krize byly kompletně připraveny jak po technické, tak po programové stránce.

Až do poslední chvíle si nasmlouvané kapely i další účinkující blokovali pro nás termín, za což jim patří velký dík. Rozhodování nebylo jednoduché, vedle dlouhého seznamu pro jsme měli stejně početnou řadu argumentů proti.

Jsmo si vědomi, že na konci srpna může být situace znatelně odlišná od dnešní, na druhou stranu očekávaná účast šesti tisíců návštěvníků již z pohledu čistě statistického představuje velké riziko. Přitom dnes není zcela jasné, jaká pravidla pro pořádání akcí budou v době slavností platit. Na konci července počet nakažených stoupal a počet aktuálně nemocných byl dokonce nejvyšší od počátku dubna. V Prachaticích stačila k další nákaze jedna návštěva Karviné. A asi mnozí víte, jak před několika málo dny dopadl Nefestival v Ostravě. Zrušen z minuty na minutu jen chvíli před začátkem. Pomíneme-li zmařenou práci tisíce lidí, finanční ztráty již tak přehlédnout nelze.

Dostali jsme se do bodu, kdy i my bychom museli začít vynakládat finanční prostředky bez jistoty výsledku. Navíc jsme došli k závěru, že nechceme slavnosti v polovojenském režimu, bez partnerů z Rakouska a Německa. A především nechceme dosud bezproblémové Volary proslavit jako nové ohnisko infekce.

Jako protiváhu ke zrušeným slavnostem jsme na srpen připravili celou řadu menších akcí pořádaných jak na náměstí, tak v muzeu či v interiéru kina. Pivobraní, posezení s Doubravankou, pečení chleba i koláčů, focení s atelierem Seidel, dětské dny v muzeu, koncert skupiny Hradišťan, komentované prohlídky Volary.

Věříme, že naše rozhodnutí pochopíte a společně se budeme těšit na Volarské slavnosti dřeva 2021, při kterých si připomeneme 150 let od povýšení na město. A slibujeme, že bude na co se těšit.

Jaroslav Pulkrábek, KIC Volary

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 325, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník. ■ Grafické zpracování a tisk: TISKÁRNA ČERNÝ, s. r. o., Černá v Pošumaví.

Ještě jednou o vodě

Na stánkách města je ke stažení prezentace společnosti Čevak, která se vrací k nedávné havárii vody ve Volarech. Pro ty, kteří nemají možnost si ji prohlédnout, malé shrnutí:

Odkud se pro Volary bere pitná voda?

Město Volary zásobují tři zdroje vody. Kamenná z roku 1908, Sněžná z let 1929-1931 a vrty východně od města z let 1973-1991. Prameniště Sněžná a Kamenná jímají podzemní vodu a jsou závislé na dotaci srážkami. Voda je filtrována půdní vrstvou. Technicky jsou prameniště ještě z předválečného období. Jedná se o kvalitní prvorepublikovou práci, nicméně jsou za hranicí jejich životnosti.

Vrty poskytují vodu se zvýšeným obsahem železa a manganu. Není zde přímé riziko ohrožení zdraví, ale jejich používání může způsobovat senzorké závady. Kvalita a zpracování vrtů odpovídají době, ve které byly vybudovány. Z legislativního pohledu je množství železa a manganu, které jsou přírodního původu, přípustné pro pitnou vodu.

Co se stalo s kvalitou vody?

Vzorek KHS z 10. 6. ukázal překročení senzorkých a mikrobiologických ukazatelů s mezní hodnotou a jeden s nejvyšší mezní hodnotou. U vzorku ze 16. 6. byla závadná mikrobiologie, zvýšená koncentrace organických látek. Následující den byl vzorek mikrobiologicky v pořádku, byla zvýšená koncentrace organických látek. Od dalšího dne, tedy 18. 6. včetně, byly vzorky již ve všech parametrech vyhovující. Další vzorek byl odebrán 24. 6. a 1. 7. a hygiena potvrdila jeho nezávadnost.

Co konkrétně vzorky odhalily?

Barva: ukazatel organoleptický bez přímé vazby na lidské zdraví. CHSK-Mn – sumární stanovení organických látek, není zde přímá souvislost se zdravotními dopady. Koliformní bakterie – skupina mikroorganismů definovaná principem stanovení – běžně se vyskytují v přírodě, může indikovat potenciální kontaminace. Escherichia coli – bakterie ze skupiny koliformních bakterií. Podle WHO jsou primárně indikátorem nedostatečné dezinfekce vody, nikoli fekálního znečištění.

Proč a kde k tomu došlo?

Povrchová voda pronikla do zářezů a přinesla mikrobiální kontaminaci. Do vody se dostaly také přírodní organické látky huminového charakteru, které reagují s dezinfekčním činidlem a výrazně snižují jeho účinnost. Přesná místa průniku povrchové vody do zdrojů zjištěna nebyla.

Může se to opakovat?

Jednalo se o první zachycenou závadu tohoto rozsahu. Nelze jednoznačně říct, že by se podobné situace často opakovaly. Zabarvení zdrojů se však opakovat může, dokonce je pravděpodobné, že se tak stane po přívalových deštích.

Co s tím?

Byla zvýšena intenzita kontroly zdrojů, zejména po deštích. Provádí se zlepšení ovladatelnosti zdrojů, aby bylo možné jednodušeji odstavovat jednotlivé nátoky. Pro přesnější dávkování dezinfekčního činidla bude instalováno dávkovací čerpadlo ovládané pulzním VDM. Bude zadáno zpracování variantní studie zásobování města Volary pitnou vodou a návrhy pro další investice. Probíhá testování aktivního uhlí na jednom ze závadných zdrojů.

Ve zkratce

Železničářský dárek

Poděkování náleží panu Josefu Čížkovi, strojuvůdci v. v., který na komentovanou prohlídku po Nádražní čtvrti přinesl svou historickou železničářskou lucernu, plně funkční karbidku vzor ČSD 1959.

Nová kavárna

Ve Volarech je nová kavárna, tedy spíše kavárnička. Velice útulná, jak by ji sem převezli z Francie. Rozhodně stojí za návštěvu. Tak ať nám tu dlouho vydrží.

Kalendář je tu

Během muzejního dne byl pokřtěn nový volarský kalendář. Tentokrát s podtitulem Volary, srdce Šumavských železnic a přináší třináct historických železničářských fotografií. K dostání je na infocentru nebo v muzeu.

Střelba na benzince

V pondělí se ve Volarech střílelo. Policie na benzinové pumpě zadržela dvojici zlodějů, kteří zde čerpali benzín do kradeného auta. Útěk jim překazila výstražná střelba.

Domeček v Tramtárii

Mazalové v Tramtárii bylo téma letošního tábora pro děti a rodiče. V letošním roce již podruhé i pro prarodiče a vnoučata. Mazalové jsou lidé, kteří koupí hrad, na kterém bydlí strašidla a pohádkové bytosti. Paní Albína, Flinstounovi, upíři, rytíři, někteří i bez hlavy, mluvící zrcadlo, Šípková Růženka a trpaslíci, čarodějnice, princezny, víly, no a mnoho dalších. Ti všichni chtějí hrad uchovat tak, jak byl, avšak Mazalovi mají jiné plány.

Museli jsme cestovat časem, nebo najít živou vodu na lektvar pro Děda Vševěda a Sudičku. Také jsme celé odpoledne cvičili s Jitkou, abychom probudili Šípkovou Růženku. Rovněž jsme se naučili plést košíky z pedigu a vyrobili mnoho korálkových náramků. Naše vytrvalost naučila nakonec Mazalovi lásce a toleranci vůči všem pohádkovým bytostem. Už nebudili upíry ve dne, už nechtěli hrad prodat a udělat z něj wellness hotel.

Nakonec nám bílá paní Albína předala diplomy za vytrvalost a drobné dobré skutky. No a po čem se nám bude stýskat? Samozřejmě po budičku... Vstávej semínko holala... Vstávejte, vy holoto líná, už je den!

Vaše bílá paní Albína

Příměstský tábor se vydařil

Od pondělí 13. července do pátku 17. července 2020 se uskutečnil příměstský sportovní tábor pořádaný Správou sportovních zařízení Volary. A co vše na nás čekalo?

V pondělí dopoledne jsme v tělocvičně oprášili klasické hry jako je vybíjená, neznám přítel, seznamovací hry a dali jsme i fotbalík. Odpoledne nám přálo počasí, a tak jsme vyzkoušeli tenis, ping pong či badminton.

V úterý jsme se hezky po svých vypravili na Soumarský most, kde jsme zvládli projít rašelinisté i bunkry s opevněním. Tam jsme si zastříleli ze vzduchovky, osahali samopaly, kulometry i pistole a pan Maxa nám v tamním hostinci připravil výbornou pizzu.

Ve středu jsme šli na parkurové hřiště a vyřídili se tak na jednotlivých stanovištích. K tomu jsme dali malý turnaj ve fotbálku a nechyběl ani zácvik s létajícím talířem. Odpoledne patřilo vodním hrátkám a prohráli jsme svá tělíčka v nově zrekonstruované sauně.

Čtvrteční dopoledne jsme opět věnovali plavání, nechyběly hry, skoky ani bublinková koupel ve whirlpoolce. Na odpoledne si pro nás připravila Veronika Honnerová sportovní program v tělocvičně. Zasoutěžili jsme si a vyzkoušeli jumping na trampolínách.

Poslední den, pátek, jsme dopoledne strávili nejen v bazénu, ale především v sauně, kde jsme se učili zásady správného saunování a ochlazování, nechyběla ani vonná esence a relaxační hudba. Odpoledne, po sladké zmrzlinové odměně, jsme si dali do tělíček v tělocvičně. A na samý závěr jsme dostali vzpomínkové diplomy a malé dárečky.

Velké poděkování patří Hotelu Bobík za vynikající obědy, panu Jaroslavu Maxovi za senzační pizzu a Veronice Honnerové za skvělé sportovně-jumperské odpoledne.

Milena Papoušková Sipplová – ředitelka SSZV

Ve zkratce

Diamantová svatba

60 let společného života, oslavili slavnostním obřadem na volarské radnici manželé František a Jiřina Šperkovi. Blahopřejeme!

Grand pro ičko

Po knihovně získalo dotace i infocentrum. Kulturně informační centrum totiž získalo krajskou dotaci na počítačové dovybavení a na výrobu propagačních materiálů.

Myslivci se bavili

Na konci června si myslivecký spolek Vltava Volary připravil myslivecký den. Na Horní Sněžné se nejenom dobře jedlo a pilo, ale hlavně střílelo ze vzduchovky. A bylo vidět, že Volarští mají dobrou mušku.

Louka rozkvetla

Květinová loučka na volarském náměstí se rozzářila barvami. Tak se můžete nejen pokochat, ale vyzkoušet si i své botanické znalosti.

Seidlův muzejní den

KIC
EVOLARY

museum
fotoateliér
seidel

Muzeum Volarý

sobota 8. 8. 2020,
11:00 – 17:00

Filiálka Seidelova fotoateliéru pouze na tento den přemístěna do Volar!
Využijte příležitost a nechte si pořídit dobový snímek
Vlastní kostýmy po babičce a dědovi výhodou, kdo nemá,
tomu zapůjčíme klobouk, hůl či paraple...
Ondesete si krásný zážitek, tištěnou retro-fotografií 10 x 15

V průběhu dne projekce starých fotografií s výkladem.
Cena focení v rámci vstupného do muzea.

Poklad na Zlaté stezce

Píše se 27. červen Léta Páně 2020. Stráž Zlaté stezky hlásí všem udatným bojovníkům, toužícím vydat se na cestu za pokladem, že cesta již není zamořená a je možno vyrazit. A tak se všichni neprodleně scházejí, aby za pokladem vyrazili. Čeká je nelehká cesta. Nejprve je třeba získat mapku, která jim odhalí místa, kde by mohl poklad být. To se zdařilo a hledači sledují, že na mnoha místech již někdo byl a kutil, ale našel? Kdo ví. S vírou, že poklad na Stezce stále je, tedy pokračují v cestě. Je nutné zaplatit mýto, ale vzhledem k tomu, že váčky s volarskými grošíky všem cinkají u pasu, nepředstavuje platba žádný problém. Jenže cesta je plná

nástrah a váčky se pomalu vyprazdňují, a tak je třeba ještě vydělat si na některá mýta a vstupy další penízky. Jenže ti, kdo celé jaro grošíky získávali, si s tím umějí poradit. Jen je to trochu zdrží v cestě, tak snad poklad zatím nenajde jiný hledač. Raději ale stupňují tempo a razí si cestu dál. Jenže místo za místem je prázdné... Když hledači již zemdlévají a zbývá posledních pár míst, kde by poklad mohl být, propadají trochu beznaději. Vedro k padnutí, únava se hlásí... ale krátký oddech, malé občerstvení, síly se vracejí, a tak s novým odhodláním vyrážejí na další cestu. A ta je konečně úspěšná. Poklad na Zlaté stezce je nalezen!!! Obtěžkáni nalezeným

pokladem a krásným pocitem v srdci, že se podařilo překonat všechna úskalí, se úspěšní hledači vracejí do rodných domovů. A pro vás, kdo jste se cesty nezúčastnili, máme teď smutnou zprávu: za pokladem na Zlatou stezku se už nevydávejte, již byl nalezen. Ale poklady můžete hledat i jinde, stačí se jen rozhlédnout kolem sebe a najdeme jich také hodně. Tak hodně úspěchů!

Volarští skauti

.... inzerce

ČERPADLA

specializovaná
prodejna

**KOMPLETNÍ SORTIMENT
ČERPADEL PRO DŮM A ZAHRADU**

Česká 673, Prachatice (bývalý Techmat)
otevřeno pondělí - pátek 8 - 16 hod
T: 799 510 540 E: prachatice@aquafam.cz

www.CerpadlaBezStarosti.cz

**ALL-
SERVICE**

608 794 000

PRŮMYSLOVÉ CHLAZENÍ, KLIMATIZACE
boxy, vitríny, zmrzlinové stroje, gastro zařízení

ČESKÁ TEPELNÁ ČERPADLA
topí i chladí

REVIZE

elektroinstalací, hromosvodů, chladicích okruhů

**KOUPÍM POZEMEK
VE VOLARECH**

TEL.: 604 508 476

Nejenom o bunkrech s HONZOU NĚMEČKEM

Muzeum lehkého opevnění na Soumarském mostě se za pár let stalo pojmem a málokdo z těch, kdo navštíví Volary, si nechá jeho návštěvu ujít. Stejně tak jako legendární hospodu U Němečka v osadě Dobrá. Ale jen nemnozí tuší, co vše se skrývá v pozadí.

Začneme třeba dětstvím. Ať to máme od počátku.

Narodil jsem se v Lenoře v roce 1950. Táta byl brusič skla, máma pracovala jako průvodčí u ČSAD, tedy u státní autobusové dopravy. Tam jsem bydlel deset let. Oba rodiče byli hodně nemocní, a tak jsme se přestěhovali do Volar k babičce. Rodiče pak oba během jednoho roku zemřeli a o mě a o rok starší sestru se starala babička s dědou.

Známe tě jako hospodského nebo v souvislosti s armádou. Jaká je ale tvoje původní profese?

Vyučil jsem se v Českých Budějovicích truhlářem a jako truhlář jsem pak pracoval u Státních statků.

A jak jsi se octl na Dobré?

Deset let jsem bydlel ve Volarech v paneláku, což se mi ale nelíbilo. Hledal jsem něco svého a v šestasedmdesátém jsem koupil na Dobré stodolu. Dvacet let jsem ji dával

Na vojně u spojařů.

dohromady a v roce 1996 jsem si v ní otevřel hospodu.

Ted' si však místo půllitrů leštíš zbraně. Kolik jich vlastně máš?

Bude to něco kolem čtyřicítky.

Vedle zbraní sbíráš vlastně všechno, co se týká armády či policie. Víš, že i různých uniformem máš rovněž na čtyři desítky. Co ještě najdeme v tvých sbírkách?

Sbíráám vlastně skoro všechno, co je staré. Jsem v podstatě takový vetešník. Mám doma takové malé muzeum všeho možného. Hmoždíře, hrnečky, klíče. To ale není veřejné, jen pro návštěvy.

Jak jsi se dostal ke sbírání klíčů?

Získal jsem klíč od již zbořeného kostela v Cudrovicích. To byl první a k němu jsem přidával další.

Zůstaňme u militarií. Kdy se zrodil Němeček sběratel?

Sbíráám od malička. Bydleli jsme u nádraží a kolem každý den chodili vojáci, tak jsme škemrali „vojákku, nemáš odznáček?“

Jenže ted' to má poněkud mohutnější podobu a vybavil jsi nejen celý bunkr, ale i volarské muzeum.

Už někdy před patnácti lety jsem věděl, že až půjdu do důchodu, vybavím a otevřu „řopík“ pro veřejnost, což se před sedmi roky stalo. Bylo mi líto, že jsou prázdné a zdevastované. Nebyl jsem ale na to sám, sešli jsme se u toho tři Honzové (proto se ten bunkr jmenuje Honzík). Vlastně je to takový boží trest. Jako kluci jsme bunkry prolézali a sem tam něco sebrali. Tu krumpáč, tu lucerna a tak. Pán Bůh to věděl, a teď jsem to do těch bunkrů musel mnohonásobně vrátit.

Jak se dá takový bunkr získat?

V našem případě jsme si je pronajali od města Volar. Ten druhý připravujeme. Ale je vlhký a nedaří se nám tu vlhkost vyhnat. Zkusíme to na podzim, až bude více času.

Uprostřed s dýmku děda na Soumarském mostě v roce 1938.

Bude se jmenovat Ferdinand. Věci do něj už máme. Kamarádovi, který měl také bunkr, vypověděli smlouvu, a tak nám nabídl vybavení.

Proč zrovna Ferdinand?

Kamarád, který nám hodně pomáhá, se jmenuje Ferenčík. Říkáme mu Ferda, tedy Ferdinand. Tak proto.

A bude ještě další?

Rádi bychom získali ještě třetí, který je vedle nás. Jenže ten, na rozdíl od těchto, vlastní Národní Park a je zatím nepřístupný. Nevím, zda se nám to podaří. Ale město slíbilo, že se pokusí nám s tím pomoci, tak uvidíme. I pro něj máme již vybavení a bylo by pěkné mít tu takhle celou linii.

Kdo bunkr navštívil, musí mít pocit, že si vojáci jen na chvíli odskočili. Iluze je naprosto dokonalá. Jak ale vypadali, když jste je získali?

Zarostlé, plné odpadků. Napůl skládka, napůl latrína. Navíc stromy poškodily izolaci. O tom u vstupu do kempu ani skoro nikdo nevěděl. A vykradené. Museli jsme vykácet stromy, vyřezat vše okolo a znova izolovat. A hlavně vyčistit, což nebylo nic příjemného. Od těch, kdo to vykradli, jsem to zas kupoval zpátky. Velkou výhodou je, že šlo o sériově vyráběné bunkry, takže se dají použít součástky z jiných objektů a perfektně sem padnou. A ještě taková zajímavost. Mám doma fotografii ze Soumarského mostu z roku 1938. Jsou na ní vojáci, kteří sloužili v těchto bunkrech. A mezi nimi i můj děda.

Nejenom, že jste bunkry vybavili, ale máte tu i poměrně početnou výstavu zbraní. Jaký kousek je nejceněnější?

Así těžký kulomet vzor 37 vyrobený v Brně nebo lehké kulometry vzor 26 a 30.

A co vám tu chybí?

Lafetace, což je úchyt pro kulomet u té brněnské „sedmatřicítky“. Po té se slehla zem a nikde není.

A něco většího?

Založili jsme spolek a máme i tři vozidla. Skříňovou „vejtrásku“, obrněný transportér a gazík (terénní auto). Chtěli jsme koupit i kanón a postavit ho u bunkru na druhé straně mostu, kde byl dříve palpost. Ale stál sedmdesát tisíc a byly problémy i s místem samotným, tak jsme do toho nešli.

Vzpomeň si na první zbraň, kterou jsi měl ve sbírce?

Asi vzduchovku.

Myslím dospěláckou.

To mi řekni. Od čeho jsem začínal? Měl jsem „zbroják“, tak asi revolver. Ale neměl jsem čas střílet, tak jsem „zbroják“ vrátil a pak ho musel dělat znovu. Mám rád historii, tak jsem vždycky chtěl předovky, ale nikdy jsem se k tomu nedostal. Ale k té první zbraní. Asi „pumpičku“, což byl československý samopal vzor 24. Používal se v padesátých letech. V army shopech jich bývalo plno. Ale pamatuji si na první nášivku. To byl vzorný pohraničník a někomu jsem ji daroval. Pak jsem si ji za dva a půl tisíce kupoval znovu. A dodnes mám svůj první odznak. Jako děti jsme policajtům nosili náboje, pancéřovku, zbraně. Prostě co jsme našli. A za to jsem dostal hvězdičku. Mám ji dodnes.

Kde jsi byl na vojně?

U spojařů v Českých Budějovicích. V těch kasárnách u nádraží.

Kolik stojí třeba takový kulomet?

To je různé. Třeba pětatřicet tisíc. Ale jen odborné znehodnocení zbraně stojí deset.

Kdykoli sem přijdu, najdu tě tady. Kolik tu trávíš času?

Od dubna do října skoro každý den a většinou tu i spím. Jen v pondělí je klasické muzejní volno a to se věnuju vnučatům.

Přestože mrholí a počasí nic moc, je tu od rána frmol. Kolik návštěvníků sem denně přijde?

Kolem dvou stovek. Hodně tomu pomohla i nová cyklostezka z Volar. Je to na kole příjemný výlet. Jen mě mrzí, že není protažená na Dobrou a děti musí na kole po silnici, kde je docela provoz.

Vedle bunkru a výstavy zbraní se velkému zájmu těší i střelnice.

Každý si chce zastřílet. Děti, tátové i dědci. A i holky.

A kdy sis pořádně zastřílel ty?

Loni jsme si byli po dlouhých letech zastřílet na střelnici. Tak jednou za rok by se to mohlo podařit.

Jak bylo řečeno, chystáte zprovoznit druhý bunkr. Sníte o třetím a máte další plány?

Rádi bychom uspořádali rekonstrukci bitvy o Soumarský most. Bylo to totiž jedno

z mála míst, kde se o bunkry bojovalo. Ne v roce 1938, ale v roce 1945. A v bunkrech nebyli Češi, ale Němci a útočili Američané. Několik jich tu padlo. Myslím, že by to byla velice zajímavá podívaná a velice atraktivní. Ale most bychom do vzduchu asi znova nevyhodili.

Kolik si údržba a dovybavování bunkrů a expozice ročně vyžádá peněz?

To ani nebudu raději říkat. Ročně okolo osmdesáti tisíc.

Kdo vám s tím pomáhá?

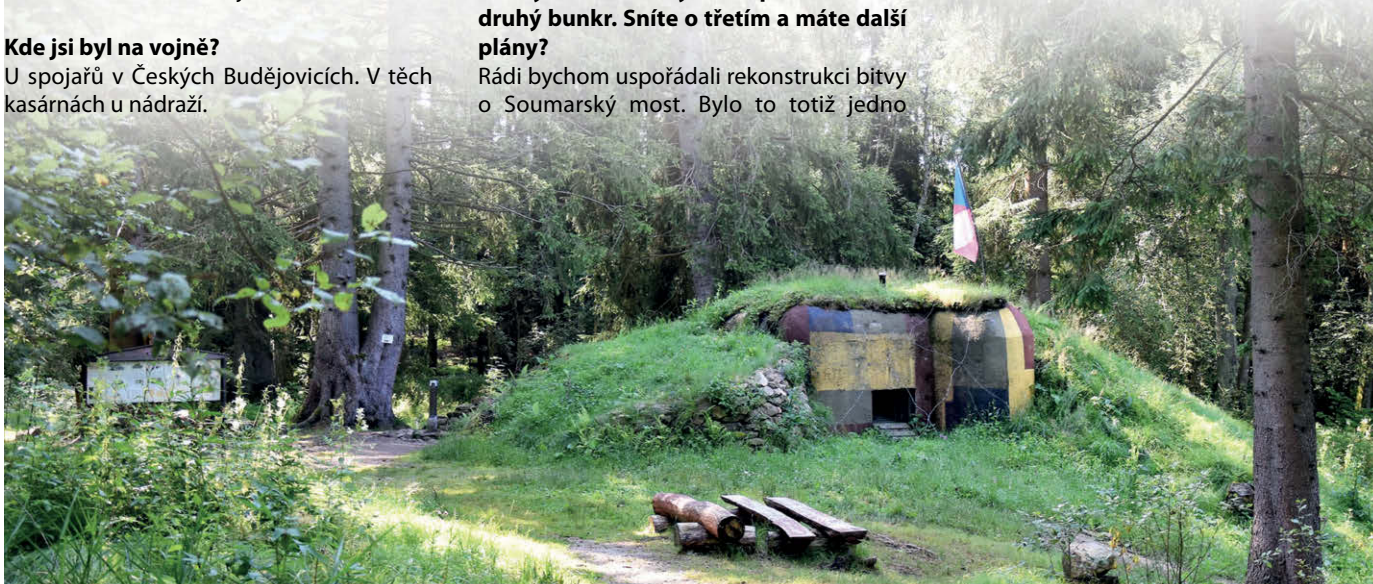
Velice dobrou spolupráci máme s volarskou radnicí, která nás finančně podporuje, stejně jako obec Stožec a třeba i zbytný starosta. Hodně spolupracujeme s volarským muzeem a jsme v podstatě propojeni, spolupracujeme nejenom na propagaci, ale i část sbírek je vystavena právě tam.

A personálně?

Máme spolek. Čtyři, pět kluků a ti sem jezdí a tráví tu hodně času. Je to pro ně srdeční záležitost.

Tak ať vám to dlouho, ale hodně dlouho vydrží.

Jaroslav Pulkrábek

Oslavenci měsíce – SRPEN2020:

Věra PROCHÁZKOVÁ
Růžena HARVALÍKOVÁ
Angela ŠIMONOVÁ
Helena KONOPOVÁ
Zdeněk KARABEC
Marie BREITOVÁ
Emílie SEDLÁKOVÁ
Josef PILEČEK
Marta HRDLIČKOVÁ
Karel KUB

Ivana PALOUNKOVÁ
Růžena KANTNEROVÁ
Vladimíra BATISTOVÁ
Elisabeta KLAČANOVÁ
Svetozár HARGAŠ
Naděžda PETRÁŠKOVÁ
Ladislav TOUŠ sen.
Marie HRDONKOVÁ
Eva SMOLOVÁ

Výbor přeje všem oslavencům pevné zdraví, štěstí, životní pohodu a mnoho dalších let v kruhu rodiny a přátel.

Informace pro členky a členy

- Od 1. 7. 2020 platí nové Stanovy Svazu tělesně postižených v ČR z.s. Konkrétní znění Stanov lze najít na webových stránkách <https://svaztp.cz/wp-content/uploads/aaaStanovy-STP-v-ČR-z.-s.-2020-sken.pdf> popř. v tištěné podobě u předsedy spolku.
- Ve čtvrtek 13. 8. 2020 od 15:00 proběhne 1. díl „trilogie“ Turnaj tří měst v bowlingu spolků tělesně postižených (Vimperk, Prachatice, Volary), tentokrát pod taktovkou domácích borců STP Vimperk v Bowling Zlatá Hvězda ve Vimperku. Držte našemu družstvu palce. V září bude organizovat „druhé kolo“ náš spolek, detaily včas oznámíme.
- Předsednictvo spolku upozorňuje účastníky zájezdu do Třeboně a Týna nad Vltavou v pátek 14. 8. 2020, že dochází k posunu času odjezdu na 11:00 z autobusového nádraží ve Volarech. Součástí zájezdu je prohlídka zámku (ve dvou skupinách – 13:30 a 13:45, přejezd do Týna nad Vltavou, kde je zajištěna večeře „U Voraře“, která není v ceně poplatku, a od 21:00 hodin představení SATURNIN v podání ochotnického souboru Vltavan Týn nad Vltavou na místním otáčivém hledišti.

Zach F.

*Ahoj lásko, chtěl jsem se omluvit za to,
že jsem nebyl vždy tím manželem, co jsem měl být.*

*Tajka, zvu Tebe i naši krásnou dceru na oslavu 20. výročí našeho sňatku a zároveň prosím,
pojď do dalších dvaceti let. Věř, že jsem dostatečně profackován, abych byl už jen
vzorným manželem, otcem, přítelem, prostě vším, co má muž pro ženu být.*

Petr

PS: vzpomeň si na ten okamžik před 22 lety, když sis mne stopla :-)

Očím jste odešli, v srdcích jste zůstali...

Dne 27. 7. 2020
uplynul první smutný rok,
kdy nás navždy opustila
milovaná maminka,
paní

Eva Baníková.

S láskou vzpomíná dcera Eva s rodinou,
syn Jaroslav a sestra Naďa s rodinou.

Večer,
když slunce zemi opustilo,
Tvoje srdce
se navždy zastavilo.
Odešel jsi tichou tmou,
tíše s bolestí svou.
Zavřel jsi oči, chtěl se Ti spát,
aniž jsi tušil,
co to má znamenat.

Dne 20. 8. 2020 uplyne první smutný rok,
kdy nás navždy opustil
pan

František Böhm.

S láskou vzpomínají
a za tichou vzpomínku děkují
manželka, děti
a vnoučata.

Bez Vás, tatínku,
těžko se nám životem kráčí,
při vzpomínce na Vás
se nám slzy do očí tlačí.
Nestihli jsme Vám
naposledy sbohem dát,
za vše, co jste pro nás udělal,
poděkovat.

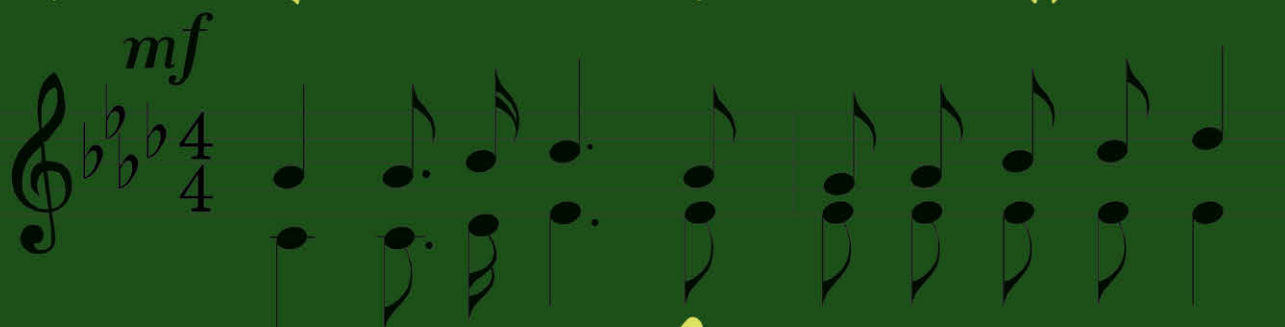
Dne 28. 8. 2020 to bude dvacet let,
kdy nás opustil zlatý tatínek,
pan

Jiří Tomášek.

S láskou vzpomínají
manželka,
děti Jirka a Hanka s rodinami.

PÁTEK 14. 8. 2020 - 16:00

VOLARY NÁMIĚSTÍ

POSEZENÍ tentokrát

S DOUBRAVANKOU

Příjemné posezení na náměstí, občerstvení a třeba i tanec s kapelou Doubravanka.

KULTURNÍ PŘEHLED

SRPEN 2020

do 30. 8.	INTERNATIONAL ART WORKSHOP VOLARY Výstava obrazů vzniklých na volarském workshopech.	MĚSTSKÁ GALERIE VOLARY
sobota 1. 8. 16:00	VOLARSKÉ PIVOBRANÍ Novinky i tradiční piva nejen z Volarského pivovaru. K tomu všemu dobrá muzika kapely Dixie Old Boys, občerstvení, zmrzlina a pivní soutěže.	NÁMĚSTÍ
sobota 1. 8. 18:00	MODRÝ DÝM K pivu a muzice patří i doutník. I tentokrát naši borci ukážou neochvějnou ruku a klidný dech.	NÁMĚSTÍ
sobota 8. 8. 10:00–17:00	SEIDLŮV MUZEJNÍ DEN Filiálka Seidelova fotoateliéru pouze na tento den přemístěna do Volar! Využijte příležitost a nechte si pořídit dobový snímek v historizujících kostýmech před Seidelovým malovaným pozadím. <i>cena focení v rámci vstupného do muzea</i>	MUZEUM
pátek 14. 8. 16:00	POSEZENÍ S DOUBRAVANKOU Slavnosti dřeva sice nejsou, ale o dobrou dechovku nepřijedeme! Příjemné posezení na náměstí, občerstvení a třeba i tanec s kapelou Doubravanka nám to vynahradí.	NÁMĚSTÍ
sobota 15. 8. 19:00	KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA Opět se podíváme na „staré město“ a připomeneme si, co se během času změnilo, a co zůstalo s pány Kozákem a Pulkrábkem.	SRAZ PŘED INFOCENTREM
sobota 22. 8. 10:00	MUZEJNÍ VÍKEND PRO DĚTI S PEČENÍM V muzeu se pořádá něco děje: pečení v peci, pohádky, dílničky a klauni.	MUZEUM
sobota 22. 8. 10:00	PEČENÍ CHLEBA Druhé letošní pečení voňavých dobrot s mistrem pecařským.	MUZEUM
sobota 22. 8. 10:00	DIVADÝLKO MRAK: O PALEČKOVI Vyprávěním o Palečkovi se nechali inspirovat Hrubín, Němcová i Werich, a ti zase byli inspirací pro autorské pohádkové představení Divadýlka Mrak. Po pohádce dílnička pro děti i rodiče.	MUZEUM
sobota 22. 8. 15:00	DIVADÝLKO MRAK: O ŠEVCI KUBOVI Kuba má doma hodnou ženu Andulku, vcelku by si ve své chaloupce žili spokojeně – jen kdyby Andulka trochu víc přemýšlela... Divadýlko Mrak nám ukáže, jak to vlastně s Kubou a Andulkou dopadlo.	MUZEUM

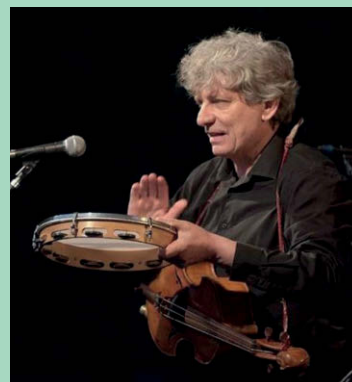

sobota
22. 8.
19:00

HRADIŠŤAN

KINO

Hradišťan & Jiří Pavlica je ojedinělé hudební seskupení s vysokou uměleckou i interpretační úrovní, nezvykle širokým žánrovým záběrem a netradičním repertoárem, jehož silným inspiračním zdrojem je lidová tradice.
koncert, vstupné 350 Kč

neděle
23. 8.
10:00

DIVADLA BOŘIVOJ: DVA KAŠPAŘI

MUZEUM

Mezi kašpary Jojo a Bobo dochází ke konfliktům, ale vždy se usmíří a mají se rádi. Představení se nechalo inspirovat lidovým jarmarečním divadlem. Následuje Klaunská dílna.

neděle
23. 8.
11:00

TVOŘIVÁ DÍLNIČKA S PANÍ ŠEDIVOU

MUZEUM

Vytvořte si v dílničce svého Ferdu mravence, klauna, draka, nebo různá zvířátka: pavoučka, kačenku, kuřátko, stonožku či motýlka.
platba ceny materiálu na výrobek

neděle
30. 8.
14:00

HURÁÁÁ DO ŠKOLY!

POZEMEK ZŠ VOLARY

S tak dlouhými prázdninami je třeba se pořádně rozloučit! Sportovní a dovednostní soutěže, parkour, tvořivé dílničky, pohádka, kozí představení, zmrzlina, cukrová vata..., prostě zábava a legrace.

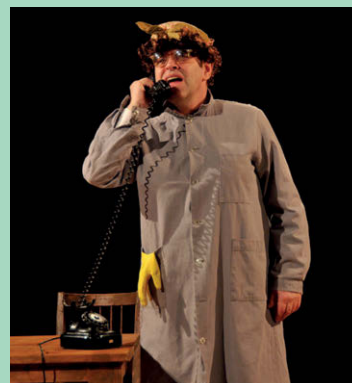
Připravujeme

úterý
15. 9.
18:00

ONDŘEJ FIBICH – ZÁHADNÉ PŘÍHODY NA ŠUMAVĚ A V POŠUMAVÍ

KNIHOVNA

Beseda se šumavským básníkem, spisovatelem, členem maltézskeho řádu a archivářem na strakonickém hradě.

čtvrtek
24. 9.
19:00

BLÁZINEC

KINO

Napíná groteska v podání Miroslava Táborského. Hra je inspirována mimo jiné motivy E. A. Poa, sugestivní scény strachu a hrůzy jsou protkány typickým Poeovským humorem.

HRADIŠŤAN

umělecký vedoucí

Jiří Pavlica

KINO VOLARY
22. SRPNA 2020 - 19:00
VSTUPENKY:
INFOCENTRUM VOLARY
VSTUPNÉ 350 Kč

KONCERT SE USKUTEČNÍ DÍKY PODPOŘE SPOLEČNOSTI MĚSTSKÉ LESY VOLARY, s.r.o.

Letošní jarní část fotbalové sezóny se neodehrála

Pandemie způsobila, že mimo profesionálních soutěží se jiné nehrály, což v podstatě znamená rok bez fotbalu. Nabízela se otázka, jak nucenou přestávku využít. Začalo se pracovat na opravě kabin. I prostor před kabinami se změnil k nepoznání a nenamáhaný trávník se provzdušnil, zhoustl a získal na kvalitě. Trénuje se, jak se dá. Muži hrají tenis, žákovské kategorie trénují na hřišti a přípravky odehrály Turnaj tří – ve třech městech se utkaly TJ Vimperk, Tatra Prachatice a Tatra Volary. Hra byla výborná a všichni ukázali, že fotbal je baví a jeho abecedu umí. Nyní probíhají prázdniny a volarský potěr se na hřišti opět sejde v srpnu, kde rádi uvítají i nové zájemce o hru s míčem. Zájemci najdou vše potřebné na vývěsce, na webové stránce nebo na facebooku Tatra Volary.

Ladislav Beran

Poděkování sponzorům TJ Tatra Volary

Oddíl stolního tenisu TJ Tatra Volary děkuje všem sponzorům, kteří se podíleli na činnosti oddílu. Poděkování patří těmto sponzorům:

paní Morongová – restaurace U Potůčku, pan Steinbach – stavební firma, pan Ing. Řežábek – Městské Lesy Volary s.r.o., pan Ing. Kašpar – obchodní činnost, pan Sosna – Rekonista, pan Ferencík – Oto Elektro s.r.o., pan Lenhard – autoopravna, pan PharmDr. Kejzlar – Lékárna Volary, pan Ing. Pěsta – Elim s.r.o., pan Hazuka – Autoservis

Karel Hrdonka

Počasí ve Volarech – červen 2020

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	14,2 °C	
minimální teplota	2,6 °C	2. 6.
maximální teplota	27,7 °C	28. 6.
úhrn srážek	147,8 mm	
maximální náraz větru	14,0 m/s	30. 6.
sluneční svit	189 hodin	
letní den (25,0 °C a více)	3x	
mrazový den (-0,1 °C a méně)	0x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	13,8 °C	
minimální teplota	-0,6 °C	2. 6.
přízemní minimální teplota	-2,0 °C	2. 6.
maximální teplota	27,0 °C	28. 6.
úhrn srážek	136,7 mm	
letní den (25,0 °C a více)	3x	
mrazový den (-0,1 °C a méně)	1x	

Volary, Mlýnská ul., 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	13,4 °C	
minimální teplota	-1,6 °C	2. 6.
maximální teplota	27,7 °C	28. 6.
letní den (25,0 °C a více)	3x	
mrazový den (-0,1 °C a méně)	1x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	13,5 °C	
minimální teplota	-0,9 °C	2. 6.
přízemní minimální teplota	-2,2 °C	2. 6.
maximální teplota	27,4 °C	28. 6.
letní den (25,0 °C a více)	3x	
mrazový den (-0,1 °C a méně)	1x	

Ivo Rolčík, www.pocasi-volary.cz

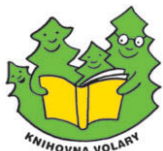
inzerce

Koupím známky, mince, bankovky, obrazy, staré hodiny, staré sklenice a vázy, vojenské předměty – šavle, uniformy a podobně. Můžete nabídnout i jiné staré předměty nebo celou sbírku a pozůstalost.

 722 777 672

Nové tituly

Beletrie

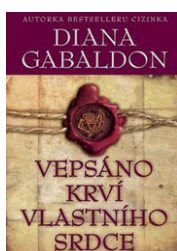
Hájíček Jiří: Plachetnice na vinětách

Marie, vysokoškolská učitelka angloamerické literatury, opouští dočasně pražskou metropoli a odjíždí navštívit rodiče. Čas je neúprosný a matka s otcem se potýkají s nemocemi, jež se ve vyšším věku přirozeně dostavují. Marie ovšem zjišťuje, že idealistický obraz jihočeského venkova, který si pamatovala z dětství, dávno zmizel. V původním domově se vzhledem k dlouhé nepřítomnosti stává cizincem a k vyrovnanému stavu její mysli nepřispívá ani nedávno rozpadlé manželství, ani napětí mezi ní a její poněkud dominantní sestrou. A i když se v nedalekém Krumlově rýsuje dojemně selankovitý vztah s mladým knihkupcem, Marie ví, že není čas na snění.

Gabaldon Diana: Vepsáno krví vlastního srdce (8. díl)

V CIZINCE jsme se seznámili s Claire Beauchamp Randallovou, anglickou zdravotní sestrou, která v roce 1946 prošla kamenným obloukem na Skotské vysočině a přenesla se ... do roku 1743. Její příběh se dále rozvíjí na stranách následujících šesti románů a americká televizní stanice CNN jej dokonce popsala jako „velké dobrodružství na plátně, které zkoumá srdce, váží duši a měří lidského ducha napříč staletími“.

Lapena Shari: Jeden z nás

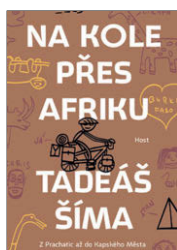
Nový strhující psychotriller z pera bestselleristky Shari Lapeny, mistryně nečekaných zvratů. Udržet tajemství mezi sousedy, kde každý každého zná, může být těžké. Vražedně těžké...

Šíma Tadeáš: Na kole přes Afriku

Podtitul: Z Prachatic až do Kapského Města

Jet do Afriky a poznat tamní přírodu, to je sen kdejakého kluka. Ne každý ale v sobě později najde sílu na to, aby takový dětský sen skutečně prožil. Tohle je příběh snu, který se opravdu stal. Začíná pod horou Libín a v sedle kola. Čím vším se jeho hlavní

hrdina na své cestě stal? Jaké lidi potkal? Co zažil v písku a větru uprostřed saharských dun? Proč s sebou vzal násadu od krumpáče? Potkal v pralese vysněného slona? A co zjistil o tmě, které se odjakživa bál? Vydejte se s ním na cestu přes hory, pouště, savany i tropické lesy.

Naučná literatura

Autorka textů o výživě a spoluautorka konceptu Michaela Bebová, text a výprava Maru Kortanová, fotografie receptů Barbora Lundgren: Jak jíme zdravě v létě

Kuchařka nebo průvodce zdravým stravováním? Obojí! Kromě 103 sezónních receptů v knize najdete celou řadu srozumitelných návodu a tipů, jak jíst zdravě. Koncept je plný inspirace, překvapivého obsahu a nádherných fotek, které vás hravou formou postupně vedou k tomu, abyste se naučili přemýšlet o skladbě jídla na talíři, výběru surovin nebo velikosti porcí. Pomocí knihy si snadno sestavíte jídelníček nebo můžete jen tak listovat a objevovat nové chutě a zdravé kombinace.

Honzák Radkin: Jak přežít léčení

Není to jen tak, to může dosvědčit každý, kdo s nějakou vážnější nemocí zápolil. Známy psychiatr Radkin Honzák se na toto téma podíval s nadhledem vyplývajícím ze skutečně dlouholeté praxe a se sobě vlastním humorem. Vysvětluje mimo jiné, jaký by měl být vztah pacienta a lékaře, jak by spolu měli efektivně komunikovat, jak se liší jejich pohled na nemoc, jakou roli hrají v našem zdraví emoce, jak zvládnout stres a bolest a jak by měla nemocného podpořit rodina. Radí také, jak si poradit s depresí či různými úzkostnými poruchami.

Šamla Jan, Maroušek Vladimír: Beer with Travel

Podtitul: Transsibiřská magistrála aneb Spivem v ruce od Finského zálivu k Japonskému moři

Když se řekne Rusko, neznamená to pro našince obvykle bohatou kulturní historii, ale spíše nepříjemnou kapitolu dějin, kontroverzní mezinárodní politiku, KHL a vodku.

Dva kluci z Prahy jsou přesvědčení o tom, že podobné generalizace jsou celkem k ničemu, a tak nahodili batohy na záda, dopili poslední české pivo a vyrazili se s Ruskem a Rusy seznámit osobně a hezky zblízka.

Cílek Václav, Just Tomáš, Sůvová Zdeňka a kolektiv: Voda a krajina

Hospodaření s vodou se stává celosvětovým problémem. Lidé berou vodu jako něco daného, na co mají automaticky nárok. Současně by s ní chtěli lépe hospodařit, ale většinou to neumí.

Knihy Voda v krajině představuje návod, jak k vodě přistupovat i v čase očekávaných klimatických změn, a to i s malými finančními náklady. Kniha je doprovázena řadou fotografií nejen z Čech, ale i z pouštních oblastí Sahary či amerického Jihozápadu. Je určena lidem, kterým voda začíná scházet a kteří se zajímají o českou krajinu.

Pro děti a mládež

Barfield Mike, ilustrovala Humphreyová Lauren: Atom v kupce sena

Věděl/a jsi, že diamanty a uhlí jsou ve své podstatě to samé? Nebo že smrtící přísada, která se používá k výrobě nejnebezpečnější zbraně v historii lidstva, se nachází i v obyčejné láhvi balené vody? Absolutně všechno ve vesmíru je vytvořeno z 92 částic. Mnohé ze složek atomů můžeme nalézt dokonce i u nás doma. Tento zábavný průvodce chemickými prvky je doslova nabitý fakty o částicích tvořících vše kolem nás. Tak neváhej a připoj se k proslulému vědeckému detektivovi Šerloku Houbesloví, který zkoumá prvky ukryté přímo u tebe doma.

Lazárová Mária: Tři koťátka tety Mily

Milé děti, seznámte se s Herkulesem, Jonášem a Lucinkou, s koťátko, která vyrůstají u laskavé tety Mily. Jejich velké dobrodružství začne v den, kdy malou Lucinku unese jestřáb. Herkules a Jonáš ani chvíli neváhají a rozběhnou se za ní. Cestou potkají zapomenutlivého zajíce Karotku a jeho přítele orla Maxe. Ti kocourkům pomohou se záchranou sestřičky. Stanou se z nich dobří přátelé. Tady však příběh koťátek nekončí. Než se vrátí k svojí tetě Mile, zažijí ještě všelijaké dobrodružství...

Pramen u Stožecké skály vyléčil sokola (Stožecká skála)

Přes hrot šípu pomalu sledoval sokola, který se na okamžik skryl v kotouči ranního slunce. Albrecht přivřel oči a trpělivě čekal, až se dravec opět promítne na bláznivě modrou oblohu. Sotva se tak stalo, sotva znatelným pohybem prstů pustil tětivu a za okamžik, aniž by vydal jen jediný vzdech, jak kámen hozený z hradní věže, řítí se sokol k zemi. Albrecht jej ani teď nespouštěl z očí a snažil si zapamatovat místo, kde se kořist vnořila do vln stromoví. Až když si byl jist, pustil se stezkou vedoucí od hradu dolů pod skálu. Dvě jedle, jež stály po stranách o dost vyššího buku. Tam někde to bylo. Po pás sahající kapradí však mrtvého sokola skrylo lépe než nejhlubší hrob. Albrecht měl čas. Služba na hlásce střežící obchodní cestu náročná nebyla. Uřízl silný prut, rozhrnoval porost, pročešával sáh po sáhu. Však ho najde. Ráno se přehouplo k polednímu a sokol stále ležel kdesi v lesní bučině. Přes prvotní odhodlání ptáka dohledat se Albrecht pomalu smířoval s myšlenkou návratu bez kořisti. Ještě jednou prohlédl okolí s nepřeborným množstvím buků a jedlí. To, co se svrchu

zdálo jako jedinečná a snadno zapamatovatelná skupinka stromů, zdola vypadalo zcela jinak. Zahleděný do korun staletých lesních

a jen zlomený šíp mu bránil roztáhnout křídla a vzlétnout. Albrecht natáhl ruku, aby dokonal dílo a jedním pohybem zlomil své kořisti vaz. Sokol však vydal zoufalý skřek, ohnal se po nepříteli a ten pozdě ucukl s nyní již pořádně zkrvavenou rukou. Sedl si na kámen vedle tůňky, pohlédl na ptáka i na zraněnou ruku. Poranění nebylo hluboké. Albrecht ponořil dlaň do ledové tůně, aby chladivá voda smyla krev a stáhla ránu. Když ji však vytáhl, po šrámu nebylo ani památky. Napodruhé se již Albrechtovi ptáka uchopit podařilo. Tentokrát již ne proto, aby ho zahubil, ale aby jej zbavil šípu a pomoci té léčivé vody navrátil k životu.

obrů, ve snaze najít onen buk s dvojicí jedlí, nesledoval půdu pod nohama, a tak se lehce stalo, že se až do půlky lýtek ponořil do ledové tůně. Zaklel a sjel zrakem k nohám. Tam, do vody zpola ponořený, ležel sokol. Albrecht si byl jist, že mu zasadil smrtelnou ránu, a i kdyby jej pouze zranil, pád z té výše přežít stejně nemohl. Sokol však vystrašeným zrakem sledoval lovce

Přešlo mnoho let, ba staletí, odešli strážci a po hradu zbyly jen nepatrné rýhy ve skále. Zůstal i sokol, přestože ho jinde lovci vystříleli. Stejně tak pod skálou dodnes vytéká pramen, na který se časem zapomnělo, až jej objevil jeden slepý volarský kovář. Ale to už je zcela jiný příběh.

Jaroslav Pulkrábek,
ilustrace Marie Petřmanové

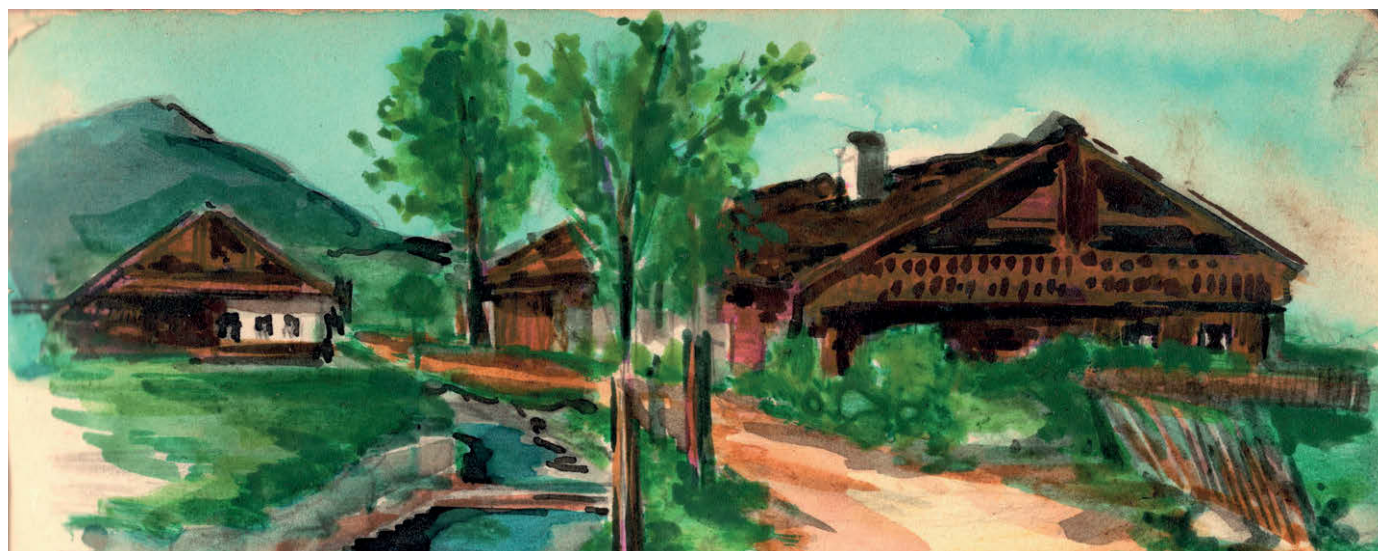
Výstava bude!!!

V červnovém čísle jsme psali o akademické malířce Filicita Stubnerové s tím, že nemáme k dispozici žádnou její fotografii. A v čísle následujícím jsme ji již mohli otisknout, ba dokonce jsme vybírali z několika možných. Zároveň jsme zveřejnili nesmělý nápad uspořádat výstavu jejích obrazů, najde-li se jich mezi lidmi dostatek. A již druhý den po vydání zpravodaje nám začaly od vás chodit zprávy, že nějaký ten obraz máte a že jste ochotni ho pro účely výstavy zapůjčit. Dokonce přijela jedna paní až z Klatov, kterou Felicita na sklonku padesátých let portrétovala.

Zatím víme o téměř dvacítce obrazů.

Jste-li tedy ochotni nám zapůjčit i ten svůj, prosíme, vyfotťte nám jej (stačí telefonem) a zašlete na e-mail zpravodaj@kic-volary.cz, nebo na telefonní číslo 602 138 498.

Za redakci děkuje Jaroslav Pulkrábek.

Lexův mlýn

Vydal jsem se od Zaunova mlýna k dalšímu. Tentokrát to bude podstatně složitější hledání uprostřed pastvin a remízků. Naštěstí tu železniční koleje dělají velký oblouk, tak se podle něj mohu orientovat. Přesto jsem počítal s tím, že místo určité minu. Nakonec to bylo snazší, než jsem si myslel, a došel jsem tam pohodlně po cestě. Před kolejemi jsem narazil na další boží muka. Stojí uprostřed louky, takže si přímo říkají o pozornost. Do podstavce jsou vytesána písmena JJ a letopočet 1891. Boží muka kdysi stála na břehu potoka, který dnes teče jinudy.

Šel jsem dál a hledal místo, které se dodnes jmenuje u Lexova mlýna. Vedle cesty ležela povalená boží muka, zarostlá v trávě. Tedy spíš taková malá kaplička, až příliš podobná zastavením volarské křížové cesty. Rozlomená na dva kusy, ale zřejmě nic nechybělo. Vrhel jsem se na ten zdánlivě gotický skvost, ale nebyla z černého dioritu, nýbrž z betonu. I tak by stálo za to je opravit.

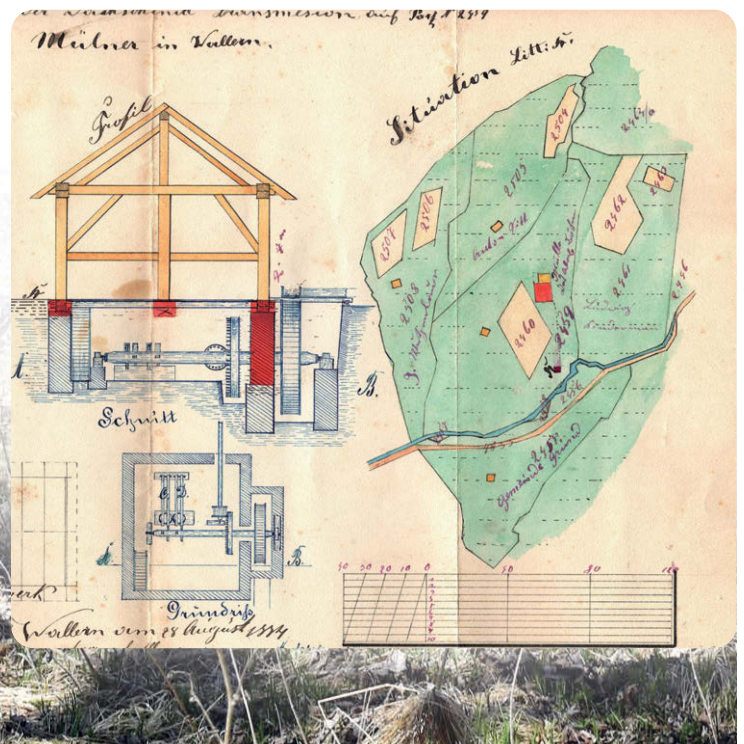
Vlezl jsem do houští a snažil se najít alespoň něco, co by napovědělo, že zde býval opravdu mlýn. Objevil jsem zbytky nějaké velké vyzděné, či spíše vybetonované nádrže a několik dalších důkazů, že tu něco rozsáhlého stálo. Nejsem mlynář, tak vám neřeknu, k čemu to všechno sloužilo a jestli to mělo vůbec něco společného s mlýnem. Ale náhon tu byl, tak to opravdu byl zřejmě mlýn. A dle všeho z volarských mlýnů asi nejmladší. Postaven byl snad až v druhé polovině 19. století.

V roce 1877 patřil Alexu Böhmovi (proto je na některých mapách značen jako Böhmovův mlýn), v roce 1904 Wenzlu Schilhanslovi a rok na to Josefu Wagnerovi, který ho vlastnil až do roku 1945.

Jaroslav Pulkrábek

V pozadí Lexův mlýn.

Osobnost Volarška

Jakob Veith (1758–1833), nejbohatší volarský rodák

Syn volarského koželuha z č. p. 122 a vyučený pláteník se v 18 letech, jako prostý tovaryš, vydal do světa na zkušenou. Došel do Hamburku i do Neapole, pak pobýval ve Vídni. Po návratu do Volar se rozhodl podnikat v obchodu s plátnem. Oženil se s dcerou volarského starosty Kiemanna, Rosalií, a usadili se v Českých Budějovicích. Dařilo se mu tak, že si záhy pořídil panství Dub u Prachatic. Po vypuknutí napoleonských válek se mu podařilo získat velké armádní zakázky, na nichž zbohatl tak, že si koupil panství a zámek Liběchov u Mělníka. Velké peníze vydělal i na dodávkách stavebního dříví pro stavbu pevnosti Terezín. Na vymýcených plochách pěstoval chmel a zaváděl nové plodiny, především cukrovou řepu, čekanku a mořenu barvířskou. Postupně koupil celkem 13 panství. Usídlil na nich nové řemeslníky a živnosti. Postavil první cukrovar u nás. Je zakladatelem řepářského a cukrovarnického průmyslu v Čechách. Volarští nazývali Jakoba Veitha baronem, byť císař do šlechtického stavu povýšil až jeho potomky, a to s přídomkem „von Wallernstadt“.

Navzdory velké podnikavosti zůstal Jakob Veith na svých panstvích lidumilem a dobrodincem. Liběchov odkázal synu Antonovi, pro syna Wenzla zakoupil šumavské panství Volšovy u Sušice. Rodným Volarům, kde jeho mladší bratr posléze starostoval, odkázal Jakob Veith nadační fond, z jehož výnosů získávaly volarské dívky věno. Syn Anton byl mecenášem českých umělců a velkým českým vlastencem. Jakob Veith zemřel jako bohatý a vážený muž.

AKTIVNÍ PÉČE O VAŠE STŘEVA A CELÝ ZAŽÍVACÍ TRAKT

PRŮJEM
IDIOPATICKÉ STŘEVNÍ ZÁNĚTY
CROHNOVA CHOROBA
NADÝMÁNÍ

HEMOROIDY
ULCERÓZNÍ KOLITIDA
DRÁŽDIVÝ TRÁČNÍK
ZÁCPA

Míváte problémy se zažíváním, pálením žáhy, jícnem, žaludkem, nadýmáním, stolicí, zácpou, průjmy, hemoroidy, záněty, propustností střev atp.?

Máte slabší imunitu či málo životní energie?

Jděte přírodní cestou a vyzkoušejte Vitestín® – unikátní doplněk stravy.

Málokdo tuší, že našim největším imunitním orgánem jsou střeva. Na nich záleží, jestli tělo vstřebá všechny důležité živiny a odolá útoku různých patogenů. Jinými slovy, správně fungující střeva jsou nezbytnou podmínkou celkového zdraví.

V laboratořích Jihočeského vědeckotechnického parku pro Vás vyrábíme Vitestín®, svým rozsahem a působením zcela unikátní přípravek jak na českém, tak zahraničním trhu.

Vyrábíme ho pro Vás, aby Vám pomohl se zdravotními problémy zažívacího ústrojí, aby Vám usnadnil život, zlepšil jeho kvalitu, či Vám podal pomocnou ruku na cestě k vašemu uzdravení.

Vitestín® vaše střeva a sliznice zažívacího ústrojí harmonizuje a pomáhá jim v návratu do normálního, přirozeného a funkčního stavu. Vitestín® pomohl mnohým z Vás i tam, kde nepomohli jiní a kde jste již vyzkoušeli snad úplně vše...

Účinnost a působení Vitestínu® jsou dány kombinací jednotlivých druhů českých bylin, jejich přesným poměrem a unikátním výrobním postupem.

Aloe Vera doplňuje strukturu a je obecně prospěšná na zažívání. **Ženšen** podporuje účinek, přispívá k vitalitě a regeneraci organismu. Vyšší hustota Vitestínu® zajišťuje pokrytí stěn a sliznic zažívacího ústrojí. Díky tomu mohou všechny složky blahodárně působit intenzivněji a dostatečně dlouhou dobu.

Vitestín® neobsahuje žádný cukr, lepek, ani barviva či konzervanty.

Doporučená denní dávka je ½ (žaludek, jícen) či 1 (střeva) sklenice denně. Tento poměrně větší objem zajišťuje, aby se Vitestín® dostal pokud možno na všechna problematická místa v zažívacím traktu.

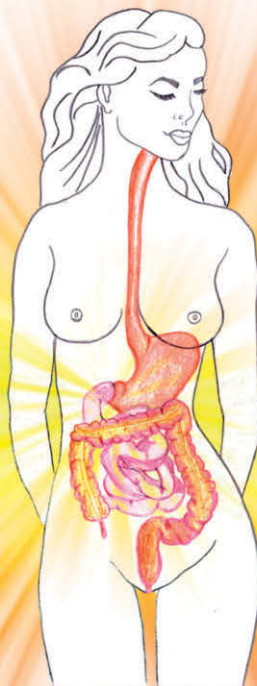
Počet dní užívání je individuální a pohybuje se v rozsahu 3 a více dní v závislosti od vašeho problému. Podrobnější informace najdete v příbalovém letáku nebo si i o ně zavolejte.

Cena 1 sklenice Vitestínu® o obsahu 390 ml je 160 Kč a je odpovídající objemu a účinku bylinek v zakoupené lahvičce.

Další informace, **seznam prodejen a recenze** od našich zákazníků najdete na www.vitestin.cz.

Rádi Vám poradíme, napište nám na vitestin@vitestin.cz nebo zavolejte.

Vitestín® můžete zakoupit osobně, přes e-shop nebo ve vybraných prodejnách ve vašem okolí.

VYRÁBÍME S LÁSKOU A PÉČÍ
V ČESKÉ REPUBLICE

NATURA IMUNECO, s.r.o.
Lipová 1789/9
370 05 České Budějovice
Tel.: 389 500 001, 777 455 588

Weroneta - Obchod zdraví
a bylin, Náměstí 28,
Volary
tel. 604 288 878

Doplňky stravy nejsou náhradou pestré stravy.

Jako řidič z povolání mohu po 13 letech utrpení zase s klidem usednout za volant autobusu. Už se nebojím jít do práce a vyhlížet, kolikrát a kam budu muset při jízdě vyběhnout na „řidkou.“ František

„Od roku 2016 jsem měla velké poruchy zažívání. Neměla jsem na nic sílu. Diety a černé uhlí na zastavení problémů nepomáhaly. První zlepšení nastalo po 14 dnech užívání Vitestínu. Po 28 dnech problémy ustaly zcela.“ doc. Ing. Růžena Krninská, Csc.

„Byl jsem v nemocnici na běžném zákroku. Dostal jsem dvoje antibiotika a úplně se mi rozsypla střeva. Nepomohla ani probiotika a prebiotika. Netrávil jsem a hrůzně hubl. Až Vitestín mě vrátil opět do života.“ Pavel F., Praha

„Delší dobu mě trápilo nepříjemné nadýmání. Už po třetím dni užívání, jsem cítila velkou úlevu, kterou mi žádné jiné preparáty nepřinesly. Desetidenní kúra přinesla velké zklidnění, zlepšení trávení a tím odezněly i problémy s nadýmáním. Jsem nadšená. Děkuji.“ Andrea B. Č. Budějovice

„Když tuším, že nepůjdu několik dní na stolicí, což se mi dřív stávalo často, tak si dnes vypiju 1 skleničku Vitestínu a tím předejdu problému. Vitestín jsem doporučil i kamarádovi s opačným problémem a ten je také nadměrně spokojen.“ B. M. okr. Č. Budějovice

„Vitestín je moje záchranná brzda při ataku ulcerózní kolitidy.“ František Böhm, Č. Budějovice

„Po užití 10 sklenic se mé problémy s dlouhotrvajícími průjmy (dráždivý tráčník) výrazně zlepšily, ranní stolice se zahustila a je méně častá. Mohu se tedy opět bez obav vydat ven z domu.“ Alena, Kaplice

OUCHUTNEJTE TAKÉ NAŠE – VAŠE
RECEPTY PRO LEH(P)ČÍ POCIT
KE STAŽENÍ ZDARMA

Se zdravými střevy pocítíte návrat a příliv životní energie.

OČNÍ OPTIKA Volary

NABÍZÍ TYTO AKCE:

Akce Junior

sleva 20% na nákup dioptrických brýlí (platí do 15 let)

Akce Senior

sleva 20% na nákup dioptrických brýlí (platí nad 65 let)

Multifokální brýlové čočky

včetně brýlové obruby za 9.900,- Kč
(platí pro neztenčené multifokální čočky)

DÁLE NABÍZÍ:

široký výběr brýlových obrub

servis i pozáruční servis

individuální přístup k zákazníkovi

možnost zhotovení vaší zakázky na pobočce v Prachaticích
a následné vyzvednutí zakázky na provozovně ve Volarech
(výše zmíněné akce jsou platné i v Prachaticích)

Optika Prachatice

(Malé náměstí 2, naproti poště)

pracovní doba

Po - Pá

9:00 - 12:00/13:00 - 16:00

Optika Volary

(sídli v domu služeb)

pracovní doba

Po 16:30 - 17:30

Čt 16:00 - 17:30

pozor změna pracovní doby,
sobota zrušena

kontaktujte nás na telefonním čísle 721 250 049

**Přijďte si nechat udělat nezávaznou cenovou kalkulaci,
věřím, že budete odcházet spokojeni.**

Hledání madony s růží

V polovině srpna se každoročně koná pouť ke Stožecké kapli. Tedy kaplím, neboť jsou dvě, tedy vlastně tři, započteme-li tu ve volarském kostele. Jeden den se chodívalo k té u Stožce, druhý den do Philippsreutu. Letos se díky koronaviru uskuteční jen česká pouť.

To, co je na kapli nejdůležitější, je obraz Stožecké madony, madony s bílou růží. Téměř stejný najdeme ve volarském kostele či v kopii zmíněné kaple v bavorském Philippsreutu. Pátrání po tom, kdo je autorem zmíněného obrazu či vlastně obrazů a jaký byl jejich osud, přináší příběhy, jež by vydaly na román, a rozhodně není jen záležitostí časů minulých; jak už to tak bývá, promítají se zde nitky reálné i bájně, často si navzájem odporující. Kdysi jsem si udělal takovou tabulku a snažil jsem se vysledovat, kdo a kdy ten či onen obraz namaloval. Ale brzy jsem se do toho zamotal a k pořádnému výsledku jsem se nedopracoval.

Existuje písemná zpráva, jež hovoří o mariánském obraze, který byl již v roce 1647 zavěšen na stromě v lese zvaném Šance. Tedy kousek od Soumarského mostu. Jiná zpráva prozrazuje, že majitel sklárny na Stöggrově Huti v roce 1708 přemístil tento obraz do lesa ke studánce a opatřil jej stříškou proti nepřízni počasí.

Lidová tradice to vidí jinak. Před třicetiletou válkou visel v malé dřevěné kapličce u Soumarského mostu nedaleko Volar obraz Madony. Ptáčník Wenzl, přinucený provést zbloudilý oddíl švédských žoldnéřů přes neprostupný hvozď, obraz ze strachu před zničením obratně ukryl do skalní rozsedliny na Stožecké skále, kde ho později našli soumaři a zavěsili i s pokladničkou na almužnu na strom.

Další historka hovoří o obraze, který vzala Vltava, kdosi ho vylovil a pověsil na strom, jiný příběh vypráví o luteránském vojákově, který zloštěně švihl šavlí po obraze. Z obrazu vyšla záře a hanebníka oslepila.

Kovář Jakub Klauser je však postava reálná. Známe místo a datum jak narození, tak úmrtí, údaje o bydlišti, manželce, dětech. Ale to teď není důležité. Důležité je, že tento muž zvaný Schmiedjogl byl slepý. Třikrát po sobě se mu zdál sen, který jej vybízel k návštěvě obrazu v lese. Klauser se modlil, uzdravil a pak se vydal hledat místo ze snu. Nalezl, co potřeboval, vystavěl zde dřevěnou kapli a obraz madony s Ježíškem na levé ruce a s bílou růží v ruce pravé do ní přenesl. To se psal rok 1791. O tom všem sepsal v roce 1794 zprávu, která se však ztratila a nedá se tedy ověřit. Jindy se píše o tom, že do lesa šel slepý a až po omytí očí vodou ze studánky se mu vrátil zrak.

Místo se stalo cílem mnoha poutníků. Proto, jak už bylo řečeno, v roce 1804 město Volary nahradilo dřevěnou kapličku stavbou kamennou. Jenže ta se po sporu o zdejší pozemky ocitla na území Schwarzenbergů a těm Volarští obraz rozhodně nechtěli nechat. Byl přenesen do volarského kostela a tam pro něj roku 1818 farář Riegler zřídil boční Stožeckou kapli. Mohu nabídnout další pověst. Pro obraz se vydali dva volarští měšťané. Úkol splnili a madona byla zavěšena v nové kapli. Jenže ráno už zase visela na původním místě. Uspořádali tedy slavné procesí, a až poté byl transport obrazu úspěšný. V létě roku 1863 kostel vyhořel a plamenům podlehl i Stožecká madona.

V roce 1815 byl ve Stožecké kapli umístěn obraz druhý. Na žádost Českožlebských ho namaloval Ignaz Schraml (1762–1846)

z Volar. Pod tímto jménem ho však ve Volarech znal málokdo, neboť tady mu říkali Oidl-Naz. Nešlo zdaleka o jeho jedinou madonu. Schramlovy „stožecké madony“ zdobily nejednu kapli či domácnost v okolí.

Roku 1867 nechal pražský arcibiskup Bedřich ze Schwarzenbergu rozšířit kapli o dřevěnou přístavbu a při té příležitosti pořídila obec České Žleby obraz třetí. Po jednačtyřiceti letech, tedy v roce 1908, nechal žlebský farář Eduard Pechtl v nazarénském stylu namalovat v mnichovské dílně Josefa Müllera obraz čtvrtý. Podle některých zpráv však šlo pouze o restaurování obrazu předchozího.

Na jaře roku 1946 poslal páter Wolfgang Jileček, který z Vimperka spravoval celý tento kout Šumavy, obraz k zrestaurování do dílen Národní galerie, neboť se na něm objevila plíseň. Když se obraz vrátil zpět, nezavěsil ho Jileček zpět do kaple. Báł se jeho zcizení, a tak byl postaven na oltář v kostele v Českých Žlebech. V roce 1946 při nedělní mši však obraz spadl na zem. Nerozbil se, ale farníci usoudili, že v souladu s prastarou legendou chce být vrácen na své místo. A tak jej slavné procesí doprovodilo opět do kaple. V roce 1957 byla péčí několika lidí opravena střecha. Dál je to pak trochu zamlžené a je tu několik rozdílných svědectví. Obraz byl zřejmě sejmut a do úschovy ho vzali Schmellerovi z Dobré. Do kaple pověsili obraz od volarského malíře Karla Raushera, který do té doby visel ve volarském kostele.

Původní madona zůstala u Schmellerů až do jejich vystěhování v roce 1965. Před odchodem do Německa ho odnesli do volarského kostela.

Když pak kaple zchátrala, českožlebská rodačka Hedwiga Blechsmiedová prý obraz

navinula na násadu od koštěte a propašovala do Bavor. Po její smrti byl umístěn v kostele v Jandelsbrunnu, pak v kapli na Třístoličnicku, a když byla v polovině osmdesátých let minulého století postavena replika stožecké kaple v Philippsreutu, putoval tam. V téže době byla zachráněna i Stožecká kaple a v roce 1990 vysvěcena s obrazem pátým od akademického malíře Josefa Hošny. Jenže tím to zdaleka nekončí.

Na jaře roku 2011 byl ve Volarach při vyklízení domu nedaleko kostela na půdě nalezen svitek se značně poškozeným obrazem Stožecké madony, v pořadí šestým, tedy nikoli dle stáří. Tento namaloval Franz Veits z Volar v roce 1899. Již jsme o něm mluvili na prvních stránkách knihy. Při podrobnějším zkoumání byla pod malbou nalezena malba starší, a proto se dospělo k rozhodnutí neopravovat ho a prozatím uložit do depozitu. Není totiž tak nereálné, aby neukrýval madonu ještě starší nebo obraz zcela jiný. Jenže na prozkoumání nejsou peníze. Aby však radost z nalezení madony nebyla planá, namalovala malířka Vladimíra Fridrichová Kunešová (ta, co malovala o pár let později křížovou cestu ke kapli a řadu dalších obrazů do kaplí a kapliček široko daleko) věrnou kopii Veitsova obrazu, který byl po vysvěcení v roce 2012 zavěšen ve Stožecké kapli volarského kostela.

A co současná Stožecká madona ze Stožecké kaple ve Stožeckém pralesi? Stejně

jako kaple byla před nedávnem značně poškozena vlhkem a plísní. Byla tedy zrestaurována a poté se roku 2013 do kaple vrátila.

Stál jsem v kapli a díval se na obraz. No jo, ale který byl namotán na tu násadu

od koštěte? Ten od Raushera, co tu zůstal až do zkázy kaple? Nebo ten, který byl uschován v Dobré a v roce 1965 odnesen do volarského kostela? A jestli je to ten první, kam se poděl druhý? Ten, co visí v kostele nyní, je z roku 2012.

Další cesta tedy vedla na volarskou faru. Tam jsem se dozvěděl, že obraz visel na chodbě fary až do poloviny osmdesátých let, kdy byla postavena kaple ve Philippsreutu. Pak tam byl „nějak“ převezen.

Volal jsem tedy Lindě Kralíkové, která se po celou dobu kolem kaple i veškerého dění v Českých Žlebech pohybovala. Ta mi řekla, že na koštěti byl odvezen obraz z kaple, ale někdy v padesátých letech.

A přidala obraz další, který na vlastní oči viděla. Spisovatel Petr Pavlík, který žil ve Stožci, měl v torzu kaple najít notně poničený obraz madony, vzal ho pryč domů a zrestauroval. A když v Philippsreutu postavili novou kapli, dostal se sem také. Ale vždyť v původní Stožecké kapli již v té době žádný obraz být neměl? Jeden vzali Schmellerovi, druhý Blechsmiedová, třetí Pavlík? Trochu jsem se v tom ztrácel a vůbec mi to nesedělo dohromady.

Jel jsem se tedy podívat do Philippsreutu. Kaple byla naštěstí otevřená. Tam jsou stožecké madony tři. Volarská, tedy ta pravá, by měla být na hlavním oltáři. Listoval jsem brožurkami, které ležely na stolku u dveří, a pokoušel se rozluštit, co se tam píše. A potom jsem to našel. Tak by to mohlo být. Ony ty madony byly ve Stožecké kapli totiž dvě současně. Jedna na oltáři a druhá v malé dřevěné sakristii. To byla ta „Rindenmadonna“ v rámu z kůry, kterou vynášeli pouze při pouti. S madonou na oltáři nehýbali. Ještě před odsunem ho z rámu vyndala a odnesla Hedwiga Blechschmiedová. Ten na oltáři tam zůstal, než ho našel Petr Pavlík. A teď se sešly všechny tři obrazy tady. Rindenmadonnu jsem poznal podle rámu. Je vpravo vedle oltáře. Logicky by to sedělo. A tak to pro dnešek raději uzavřu, než se objeví nějaký další obraz madony s bílou růží.

Jaroslav Pulkrábek
(z knihy *Slzy stožecké madony*)

Kometa Neowise nad Bobíkem. Foto Jiří Plachý.

První byl na place mistr pekař. Roztopil pec a upekl chléb či housky.

Zatímco se peko, paní knihovnice s dětmi vyráběly vše možné.

A nechyběly ani pohádky.

Pro dospěláky tu bylo i trochu muziky.

A pro všechny pak železničářská módní přehlídka.

Pavel Kosmata zná Nové Údolí lépe než kdo jiný.

Pokřtěn byl také nový volarský kalendář.

Foto: Jaroslav Pulkrábek, Ladislav Beran

A kdo vydržel, dal si buřtu, pivko či vínečko.

MISTR
PRESIDENT,
MÁME TO.

UČINNÝ LĚK
NA KORONAVIRUS.
CHTĚLI JSME HO
PATENTOVAT,
ALE ZJISTILI
JSME, ŽE...

GOSPODIN PREZIDENT,
MÁME LĚK, ZABÍRÁ IHNEĎ,
ŽÁDNÉ VEDLEJŠÍ
ÚČINKY.

MINIMÁLNÍ
NÁKLADY.
ALE PATENTOVÝ
ÚŘAD NÁM
TO VRÁTIL,
PROTOŽE...

PANE PREZIDENTE,
BYL DOKONČEN LĚK.
PŘI POROVNÁNÍ
RECEPTURY SE VŠAK
ZJISTILO, ŽE...

... NAPROSTO STEJNOU RECEPTURU SI JIŽ ZAREGISTROVALI V NĚJAKÝCH
VOLARECH NA ŠUMAVĚ POD NÁZVEM VOLARSKÁ ZLATÁ.

